ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 5ης Απριλίου 2006 *

Στην υπόθεση Τ-202/04,

Madaus AG, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον I. Valdelomar Serrano, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον J. Novais Gonçalves,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Optima Healthcare Ltd, με έδρα το Cardiff (Ηνωμένο Βασίλειο),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Μαρτίου 2004 (υπόθεση R 714/2002-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Madaus AG και της Optima Healthcare Ltd,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τον J. D. Cooke, πρόεδρο, και τις I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Μαΐου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Οκτωβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 19 Μαΐου 2000, η Optima Healthcare Ltd υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως αυτός έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο ECHINAID.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 5 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «βιταμίνες, συμπληρώματα διατροφής, σκευάσματα φυτικής προελεύσεως, ιατρικά και φαρμακευτικά σκευάσματα».

4 Στις 18 Δεκεμβρίου 2000, η αίτηση καταχωρίσεως δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 101/2000.

5 Στις 16 Μαρτίου 2001, η Madaus AG, δικαιούχος του διεθνούς σήματος ECHINACIN (με ισχύ στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Αυστρία, στην Πορτογαλία και στις χώρες της Μπενελούξ), το οποίο αφορά προϊόντα της κλάσεως 5 που περιγράφονται ως «φαρμακευτικά σκευάσματα», άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του υποβληθέντος σήματος για όλα τα προϊόντα τα οποία αφορά η αίτηση καταχωρίσεως. Η ανακόπτουσα προέβαλε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των δύο σημάτων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

6 Με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2002, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο ότι δεν υφίσταται, κατ' ουσίαν, κανείς κίνδυνος συγχύσεως, διότι το πρόθεμα «echina-», το οποίο παραπέμπει στην ονομασία του φυτού echinacea, πρέπει να θεωρηθεί ως περιγραφικού χαρακτήρα. Συνεπώς, το γεγονός ότι τα δύο σήματα έχουν το ίδιο πρόθεμα δεν αρκεί, κατά το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ, για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

7 Στις 20 Αυγούστου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

8 Με απόφαση της 30ής Μαρτίου 2004 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα την επομένη, το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Έκρινε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημάτων, για τον λόγο ότι, κατ' ουσίαν, ο μέσος καταναλωτής, έχοντας τη συνήθη πληροφόρηση και όντας αρκούντως προσεκτικός και εξοικειωμένος με τα προϊόντα των οποίων η ονομασία περιέχει το πρόθεμα «echina-», αναμένεται να προσέξει περισσότερο την κατάληξη των σημάτων αυτών απ' ότι το περιγραφικό πρόθεμα «echina-», το οποίο στερείται διακριτικού χαρακτήρα.

9 Κατόπιν εκθέσεως της εισηγήτριας δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και όρισε την 20ή Σεπτεμβρίου 2005 ως ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζητήσεως. Οι διάδικοι δεν παρέστησαν στην επ' ακροατηρίου συζήτηση. Η έκθεση ακροατηρίου, η οποία διαβιβάσθηκε στους διαδίκους, δεν έδωσε λαβή για την από μέρους τους υποβολή παρατηρήσεων.

Αιτήματα των διαδίκων

10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να αναγνωρίσει ότι το ΓΕΕΑ κακώς εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση·

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να εκδώσει νέα απόφαση απορρίπτουσα την αίτηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος, λόγω κινδύνου συγχύσεως, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

11 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων της προσφεύγουσας

12 Με το τρίτο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο, κατ' ουσίαν, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος.

13 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής και των αιτημάτων που περιλαμβάνει είναι δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο μπορεί να τις εξετάσει αυτεπαγγέλτως, ο δε έλεγχός του δεν περιορίζεται στην εξέταση των περί απαραδέκτου ενστάσεων των διαδίκων [απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης

Απριλίου 1986, 294/83, Les Verts κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1986, σ. 1339, σκέψη 19· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1990, T-130/89, B. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-761 (συνοπτική δημοσίευση), σκέψεις 13 και 14, και της 12ης Δεκεμβρίου 1996, T-99/95, Stott κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2227, σκέψη 22].

14 Σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ υποχρεούται να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως του κοινοτικού δικαστή. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο ΓΕΕΑ. Πράγματι, στο ΓΕΕΑ εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των αποφάσεων του κοινοτικού δικαστή [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33, της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, II-2251, σκέψη 22, και της 21ης Απριλίου 2005, T-164/03, Ampafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401, σκέψη 24].

15 Το τρίτο αίτημα της προσφεύγουσας είναι συνεπώς απαράδεκτο.

16 Τέλος, το πρώτο και το δεύτερο των αιτημάτων της προσφεύγουσας, τα οποία σκοπούν στην ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, είναι παραδεκτά.

Επί της ουσίας

17 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Αυτός ο λόγος ακυρώσεως έχει πέντε σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πλάνη ως προς τον καθορισμό της κρίσιμης εδαφικής περιοχής και του ενδιαφερόμενου κοινού

Επιχειρήματα των διαδίκων

18 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών την αιτίαση ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, υπέπεσε σε πλάνη ως προς την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, διότι, αφενός, έλαβε υπόψη μόνον το αγγλικό κοινό, μολονότι η υπό κρίση υπόθεση δεν αφορά την εν λόγω εδαφική περιοχή, και, αφετέρου, αναφέρθηκε μόνο σε ένα εξειδικευμένο κοινό (φαρμακοποιοί και ιατροί), μολονότι το ενδιαφερόμενο κοινό περιλαμβάνει επίσης και τον «τελικό καταναλωτή», ο οποίος είναι ο «μέσος καταναλωτής».

19 Η προσφεύγουσα παραπέμπει συναφώς σε μια απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, της 3ης Νοεμβρίου 2003 (R 67/2003-1), στην οποία το ΓΕΕΑ ανέφερε ότι ο μέσος καταναλωτής ο οποίος αγοράζει ένα φάρμακο, χωρίς ιατρική συνταγή, για την αντιμετώπιση ενός ήπιου προβλήματος (π.χ. διαιτητικής φύσεως), δεν είναι, στην περίπτωση της αγοράς αυτής, ιδιαίτερα προσεκτικός. Η προσφεύγουσα συνάγει εξ αυτού ότι στην προκειμένη περίπτωση υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως στην αντίληψη του μέσου καταναλωτή.

20 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών ουδόλως θεώρησε ότι η κρίσιμη εδαφική περιοχή ήταν η επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου, καθόσον ανέφερε, αντιθέτως, ότι ελήφθησαν υπόψη ως κρίσιμες περιοχές οι επικράτειες της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Αυστρίας, της Πορτογαλίας και των χωρών της Μπενελούξ (σκέψεις 20 και 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και ότι ουδόλως στήριξε την ανάλυσή του στην αντίληψη ενός κοινού αποτελούμενου από ειδικούς, αλλά ότι, αντιθέτως, αναφέρθηκε στην άποψη του μέσου καταναλωτή των επίμαχων προϊόντων (σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

21 Το υπό κρίση σκέλος του λόγου ακυρώσεως δεν ευσταθεί καθόσον στηρίζεται σε ισχυρισμούς που αντικρούονται από τη ρητή διατύπωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πρώτον, με τις σκέψεις 20, 21 και 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών αναφέρει ρητά ότι οι έξι κρίσιμες εδαφικές περιοχές είναι οι επικράτειες της Ισπανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Αυστρίας, της Πορτογαλίας και των χωρών της Μπενελούξ. Το τμήμα προσφυγών προσδιορίζει το κοινό των εν λόγω εδαφικών περιοχών ως κοινό αναφοράς προκειμένου να εκτιμήσει τον κίνδυνο συγχύσεως.

22 Αντίθετα προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν στήριξε την εκτίμησή του, επί του σημείου αυτού, σε αποδείξεις σχετικές με τη σημασία που έχει η λέξη «echinacea» για το αγγλόφωνο κοινό. Βεβαίως, με τη σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών παρέπεμψε σε δύο ορισμούς της επίμαχης λέξεως, οι οποίοι προέρχονται από αγγλικά λεξικά, πλην όμως αποκλειστικά στο πλαίσιο της εξετάσεως της ετυμολογίας της στη λατινική γλώσσα. Εξ αυτού κατέληξε απλώς ότι πρόκειται για την επιστημονική ονομασία ενός φυτού, η οποία χρησιμοποιείται σε περισσότερες γλώσσες, μεταξύ των οποίων και αυτές που ομιλούνται από το κοινό των έξι εδαφικών περιοχών αναφοράς.

23 Δεύτερον, από τη σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως συνάγεται επίσης ότι το τμήμα προσφυγών δεν θεώρησε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό περιορίζεται σε ένα εξειδικευμένο κοινό αποτελούμενο από φαρμακοποιούς και ιατρούς. Αντιθέτως, αναφέρεται ρητά στον μέσο καταναλωτή προϊόντων της κατηγορίας των επίμαχων, δηλαδή των φαρμάκων φυτικής προελεύσεως και των λοιπών φαρμακευτικών προϊόντων. Ο μέσος αυτός καταναλωτής τεκμαίρεται ότι είναι ευλόγως πληροφορημένος, προσεκτικός και ενημερωμένος. Δεν πρόκειται επομένως περί εξειδικευμένου κοινού.

24 Όσον αφορά την προβαλλόμενη αποκλίνουσα πρακτική του ΓΕΕΑ, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τα κοινοτικά δικαστήρια, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής του ΓΕΕΑ ως προς τη λήψη αποφάσεων [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 2004, Τ-117/02, Grupo El Prado Cervera κατά ΓΕΕΑ — Κληρονόμων Debuschewitz (CHUFAFIT), Συλλογή 2004, σ. II-2073, σκέψη 57, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

25 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, περί εφαρμογής ειδικού κριτηρίου για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως λόγω των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών των φαρμακευτικών προϊόντων

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι εν μέρει πανομοιότυπα και εν μέρει παρεμφερή. Τα «ιατρικά και φαρμακευτικά σκευάσματα» που καλύπτονται από το σήμα ECHINAID είναι προϊόντα πανομοιότυπα των «φαρμακευτικών σκευασμάτων», τα οποία αφορά το σήμα ECHINACIN, ενώ οι «βιταμίνες, συμπληρώματα διατροφής, σκευάσματα φυτικής προελεύσεως» που προστατεύονται από το πρώτο σήμα είναι παρεμφερή αυτών. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, καθόσον ένα σφάλμα κατά την επιλογή φαρμακευτικού προϊόντος μπορεί να επιφέρει σοβαρές συνέπειες για την υγεία, το κριτήριο που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να είναι πολύ αυστηρότερο απ' ό,τι για τα λοιπά προϊόντα και υπηρεσίες.

27 Το ΓΕΕΑ αντιτείνει ότι η άρνηση καταχωρίσεως σήματος λόγω ενός τέτοιου κινδύνου, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, αποσκοπεί στην προστασία υποκειμενικών δικαιωμάτων, δηλαδή αποκλειστικών δικαιωμάτων που απορρέουν από το προγενέστερο σήμα. Κατά συνέπεια, οι κίνδυνοι που είναι πιθανό να προκληθούν από ενδεχόμενη σύγχυση δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την κρίση περί του αν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

28 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα.

29 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως το ενδεχόμενο να θεωρήσει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή οι σχετικές υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από συνδεόμενες μεταξύ τους οικονομικώς επιχειρήσεις [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Μαΐου 2005, T-31/03, Grupo Sada κατά ΓΕΕΑ — Sadia (GRUPO SADA), Συλλογή 2005, σ. II-1667, σκέψη 42, και της 14ης Ιουλίου 2005, T-126/03, Reckitt Benckiser (España) κατά ΓΕΕΑ — Aladin (ALADIN), Συλλογή 2005, σ. II-2861, σκέψη 78].

30 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως στην αντίληψη του κοινού πρέπει να εκτιμάται συνολικά, ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο τα επίμαχα σημεία και τα οικεία προϊόντα ή οι οικείες υπηρεσίες υποπίπτουν στην αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (βλ. τις προπαρατεθείσες στη σκέψη 29 αποφάσεις GRUPO SADA, σκέψη 43, και ALADIN, σκέψη 79, και την παρατιθέμενη νομολογία).

31 Η προαναφερθείσα στη σκέψη 30 συνολική εκτίμηση πρέπει να γίνεται με τρόπο αντικειμενικό και να μην επηρεάζεται από εκτιμήσεις ξένες προς την εμπορική προέλευση του επίμαχου προϊόντος.

32 Οι ενδεχόμενες επιζήμιες συνέπειες που συνδέονται με τη μη ορθή χρήση ενός φαρμακευτικού προϊόντος οφείλονται στην πιθανή σύγχυση του καταναλωτή ως προς την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά του επίμαχου προϊόντος και όχι ως προς την εμπορική προέλευσή του, κατά την έννοια του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

33 Εν πάση περιπτώσει, στο μέτρο που εκτιμήσεις σχετικές με τη μη ορθή χρήση ενός προϊόντος είναι λυσιτελείς για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτές οι εκτιμήσεις ελήφθησαν υπόψη από το ΓΕΕΑ διά του καθορισμού των χαρακτηριστικών των οικείων καταναλωτών. Όπως ορθώς ισχυρίσθηκε το ΓΕΕΑ στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ενδιαφερόμενο κοινό στην προκειμένη περίπτωση αποτελείται από μέσους καταναλωτές δύο ειδών προϊόντων. Όσον αφορά τα φαρμακευτικά προϊόντα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών συμμερίζεται τη συλλογιστική του τμήματος ανακοπών σχετικά με το ότι οι καταναλωτές βοηθούνται κατά την επιλογή προϊόντος από επαγγελματίες έχοντες υψηλό επίπεδο καταρτίσεως. Προκειμένου περί φαρμακευτικών προϊόντων φυτικής προελεύσεως, οι καταναλωτές θεωρείται ότι είναι ευλόγως πληροφορημένοι, προσεκτικοί και ενημερωμένοι, καθώς και εξοικειωμένοι με τη χρήση των προϊόντων το σήμα των οποίων περιλαμβάνει το πρόθεμα «echina-». Συγκεκριμένα, μπορεί να υποτεθεί ότι οι καταναλωτές που ενδιαφέρονται για αυτό το είδος προϊόντων φροντίζουν ιδιαίτερα για την υγεία τους, έτσι ώστε να είναι λιγότερο πιθανό να υποπέσουν σε σύγχυση ως προς τις διάφορες εκδοχές των εν λόγω προϊόντων. Με άλλα λόγια, ο ενδεχόμενος κίνδυνος να επιφέρουν ορισμένες επιζήμιες συνέπειες η εσφαλμένη επιλογή και, εν συνεχεία, η μη ορθή χρήση ενός προϊόντος αντισταθμίζεται από τον υψηλό βαθμό πληροφορήσεως και προσοχής που διακρίνει τον ενδιαφερόμενο μέσο καταναλωτή.

34 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την έλλειψη περιγραφικού χαρακτήρα του προθέματος «echina-»

Επιχειρήματα των διαδίκων

35 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι το πρόθεμα «echina-» έχει περιγραφικό χαρακτήρα ή, τουλάχιστον, ότι δεν είναι διακριτικό.

36 Ο όρος «echinacea» δεν είναι, κατά την προσφεύγουσα, λατινικός αλλά αγγλικός, ενώ το ενδιαφερόμενο κοινό δεν είναι αγγλικό και μόνο μια μειονότητα του αγγλόφωνου κοινού κατανοεί τη λέξη «echinacea» και μπορεί να τη συνδέσει με το πρόθεμα «echina-».

37 Ο αριθμός των σημάτων που έχουν καταχωρισθεί σε διάφορες χώρες και περιλαμβάνουν το πρόθεμα «echin-» ή «echina-» και τα οποία περιλαμβάνονται σε κατάλογο που προσκόμισε η Optima Healthcare Ltd δεν είναι ιδιαιτέρως σημαντικός και δεν αρκεί για να αποδείξει ούτε ότι το πρόθεμα χρησιμοποιείται «ευρέως» ούτε ότι γίνεται κατανοητό από τους καταναλωτές στους οποίους απευθύνονται τα προϊόντα αυτά.

38 Επιπλέον, ηχητικά, το τμήμα των επίμαχων σημάτων που γίνεται αντιληπτό από τους καταναλωτές ως το πλέον χαρακτηριστικό, δηλαδή το «echina-», είναι πανομοιότυπο στις δύο περιπτώσεις. Οι καταναλωτές δεν μπορούν επομένως να διακρίνουν μεταξύ των δύο σημάτων.

39 Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται μια απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 18ης Ιουνίου 2003 (R 121/2002-4), με την οποία το τμήμα αυτό αποφάνθηκε ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων SELENIUM-ACE και Selenium Spezial A-C-E. Κατά την απόφαση αυτή, η λέξη «selenium»,

η οποία δηλώνει ένα χημικό στοιχείο, δεν αποτελεί απλώς τμήμα του πρώτου σήματος, αλλά γίνεται αντιληπτό από τον μέσο καταναλωτή ως το πλέον χαρακτηριστικό στοιχείο του σήματος και πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί ότι διακρίνεται επαρκώς. Εξ αυτού ανακύπτει κίνδυνος συγχύσεως.

40 Το ΓΕΕΑ αναφέρει ότι η λέξη «echinacea» δεν είναι αγγλική, αλλά προέρχεται από τα «σύγχρονα» λατινικά, τα οποία δεν συνδέονται ιδιαιτέρως με καμία χώρα ή περιοχή. Συνηθίζεται, μάλιστα, να χρησιμοποιείται η λατινική στη φαρμακευτική βιομηχανία και στην ιατρική πρακτική.

41 Το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι ο κατάλογος, τον οποίο προσκόμισε η Optima Healthcare Ltd, των πλέον των τριάντα σημάτων που περιλαμβάνουν το πρόθεμα «echin-» ή «echina-» και έχουν καταχωρισθεί σε μία ή περισσότερες από τις σχετικές στην υπό κρίση υπόθεση εδαφικές περιοχές, αποδεικνύει τον περιγραφικό χαρακτήρα της λέξεως «echinacea» και, επομένως, του προθέματος «echin-» στην αντίληψη του κοινού των περιοχών αυτών. Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται επίσης ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τους ισχυρισμούς αυτούς κατά την ενώπιον του τμήματος ανακοπών διαδικασία.

42 Ο περιγραφικός χαρακτήρας επιβεβαιώνεται εξάλλου από μια αναζήτηση της λέξεως «echinacea» στο διαδίκτυο και σε καθεμία από τις οικείες γλώσσες. Έτσι, η αναζήτηση αυτή απέφερε 1 940 αποτελέσματα προκειμένου περί σελίδων στην ισπανική γλώσσα, 2 630 αποτελέσματα για τις σελίδες στη γαλλική γλώσσα, 6 080 αποτελέσματα για τις σελίδες στα ιταλικά, 1 160 αποτελέσματα προκειμένου περί σελίδων στην πορτογαλική γλώσσα, 36 600 αποτελέσματα για τις σελίδες στη γερμανική γλώσσα και 7 360 αποτελέσματα προκειμένου περί σελίδων στα ολλανδικά.

43 Δεδομένου του περιγραφικού του χαρακτήρα, το πρόθεμα «echina-» έχει περιορισμένη, αν όχι ανύπαρκτη, ικανότητα να χρησιμεύσει ως διακριτικό των προϊόντων της μιας ή της άλλης επιχειρήσεως. Επομένως, ο μέσος καταναλωτής, που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι αρκούντως προσεκτικός, δεν μπορεί να βασίζεται στο πρόθεμα αυτό προκειμένου να διακρίνει μεταξύ των ευρισκομένων σε

ανταγωνισμό σημάτων. Ο ως άνω καταναλωτής δεν θα μπορούσε να πιστέψει ότι τα σήματα ECHINACIN και ECHINAID ανήκουν στην ίδια επιχείρηση επειδή έχουν μεταξύ τους κοινό το πρόθεμα «echina-». Το εν λόγω πρόθεμα αποτελεί σαφή και άμεση αναφορά στη σύνθεση και στα χαρακτηριστικά των επίμαχων προϊόντων και όχι ένδειξη των αντιστοίχων κατασκευαστών τους.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

44 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ορθώς το ΓΕΕΑ κατέληξε ότι το πρόθεμα «echina-» είναι περιγραφικό και ότι, κατά συνέπεια, το κοινό των κρίσιμων εδαφικών περιοχών θα θεωρήσει, όσον αφορά το υποβληθέν προς καταχώριση σήμα για τα προϊόντα της κλάσεως 5, ότι αυτό αναφέρεται στα προϊόντα των οποίων τα συστατικά προέρχονται από το φυτό «echinacea».

45 Το συμπέρασμα αυτό περί του περιγραφικού χαρακτήρα του υποβληθέντος προς καταχώριση σήματος δικαιολογείται από τα στοιχεία που αποτέλεσαν αντικείμενο της αναλύσεως του τμήματος προσφυγών, ιδίως στις σκέψεις 18 έως 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η λέξη «echinacea» είναι ο λατινικός επιστημονικός όρος για ένα φυτό που χρησιμοποιείται στους τομείς των φαρμακευτικών προϊόντων και των φαρμακευτικών προϊόντων φυτικής προελεύσεως. Στους τομείς αυτούς είναι σύνηθες να χρησιμοποιείται η λατινική ονομασία των φυτών. Αυτό επιβεβαιώνεται από τον μεγάλο αριθμό των καταχωρίσεων του προθέματος «echin-» ή «echina-» στις οικείες εδαφικές περιοχές. Συνεπώς, το ΓΕΕΑ δικαιολογημένα κατέληξε ότι, όσον αφορά τους καταναλωτές, το πρόθεμα «echina-» παραπέμπει στη σύνθεση του προϊόντος και όχι σε ένδειξη της εμπορικής προελεύσέως του.

46 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

Επί του τετάρτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από πλάνη ως προς την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

47 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών, το οποίο χαρακτήρισε τις καταλήξεις «-id» et «-cin» των επίμαχων σημάτων ως κυρίαρχα στοιχεία, ότι, πρώτον, δεν συνέκρινε τα σημεία όπως αυτά γίνονται αντιληπτά από τους καταναλωτές, δηλαδή κατά συνολικό τρόπο. Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά το Δικαστήριο, ο μέσος καταναλωτής προσλαμβάνει συνήθως ένα σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23).

48 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι υπέπεσε σε πλάνη ως προς την εφαρμογή της έννοιας του «μέσου καταναλωτή» λαμβάνοντας υπόψη μόνον τους επαγγελματίες και όχι τον τελικό καταναλωτή. Η πλάνη αυτή μπορεί να συναχθεί από τη σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία το τμήμα προσφυγών επισημαίνει ότι οι καταναλωτές αυτού του είδους προϊόντων είναι εξοικειωμένοι με σήματα που περιλαμβάνουν το πρόθεμα «echi-na-». Όμως, αυτό το είδος προϊόντος δεν είναι σύνηθες στο εμπόριο. Επιπροσθέτως, το κοινό αυτό, το οποίο σπάνια μόνον έχει τη δυνατότητα να προβεί σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά πρέπει να βασίζεται στην ατελή εικόνα τους, μπορεί να θεωρήσει ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται από τα επίμαχα σήματα ανήκουν μεν σε δύο διαφορετικές σειρές προϊόντων, αλλά προέρχονται από την ίδια επιχείρηση [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 49].

49 Εν κατακλείδι, η προσφεύγουσα αναφέρει μια απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών της 25ης Απριλίου 2001 (R 816/1999-3). Με την απόφαση αυτή, το

τμήμα προσφυγών έκρινε ότι υφίστατο για τον μέσο καταναλωτή κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ δύο σημάτων που προσδιόριζαν φαρμακευτικά προϊόντα, το A-MULSIN και το ALMOXIN, τα οποία είχαν, κατά το μάλλον ή ήττον, την ίδια σύνθεση και την ίδια χρησιμότητα. Το τμήμα προσφυγών ανέφερε στην απόφαση αυτή, μεταξύ άλλων, ότι προκειμένου περί φαρμάκων για την αντιμετώπιση προβλημάτων ελάσσονος σημασίας, όπως των δισκίων κατά του πονοκεφάλου, των υπνωτικών ή των λαδιών για μασάζ, ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι χαμηλός. Ο μέσος καταναλωτής αγοράζει γενικά αυτό το είδος προϊόντος χωρίς να διαβάσει το φύλλο οδηγιών, ούτε να ζητήσει οπωσδήποτε τη συμβουλή του φαρμακοποιού. Όμως, η αγορά αποτελεί το χρονικό σημείο κατά το οποίο μπορεί να επέλθει σύγχυση. Το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι, μολονότι ένας προσεκτικός καταναλωτής είναι ικανός να διακρίνει οπτικά τα επίμαχα σήματα, κυρίως λόγω της υπάρξεως μιας παύλας, ο μέσος καταναλωτής, αντιθέτως, δεν είναι σε θέση να συγκρατήσει τη μικρή ηχητική διαφορά που υφίσταται μεταξύ των εν λόγω σημάτων.

50 Επί του πρώτου ζητήματος, το ΓΕΕΑ θεωρεί αντιθέτως ότι, μολονότι το σήμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ως ολότητα, έχει αποφασιστική σημασία το να εξετασθούν επίσης τα διάφορα στοιχεία κάθε σήματος κατά τη συνολική εκτίμηση [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-224/01, Durferrit κατά ΓΕΕΑ — Kolene (NU-TRIDE), Συλλογή 2003, σ. II-1589]. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος αποτελεί έναν από τους παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί ο κίνδυνος συγχύσεως (προπαρατεθείσα απόφαση SABEL, σκέψη 24· αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 18, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25). Προς διαπίστωση του διακριτικού χαρακτήρα ενός σήματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι εσωτερικές ιδιότητες του σήματος, περιλαμβανομένου του αν στερείται ή όχι οποιουδήποτε περιγραφικού στοιχείου των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωριστεί (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψεις 49 και 51, και προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψεις 22 και 23). Η οπτική, ακουστική ή εννοιολογική ομοιότητα των εξεταζομένων σημάτων πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (προπαρατεθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψεις 22 και 23).

51 Επομένως, όταν ένα σήμα περιλαμβάνει ένα στοιχείο περιγραφικού χαρακτήρα, το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το κυρίαρχο, διότι η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως δεν μπορεί να στηριχθεί σε στοιχεία τα οποία δεν προστατεύονται από το δίκαιο των σημάτων. Κατά συνέπεια, το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε ότι η παρουσία του προθέματος «echina-» στα δύο σήματα δεν αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

52 Προκειμένου περί του δευτέρου ζητήματος, το ΓΕΕΑ υπενθυμίζει ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη την άποψη του μέσου καταναλωτή βιταμινών, συμπληρωμάτων διατροφής, σκευασμάτων φυτικής προελεύσεως, ιατρικών και φαρμακευτικών σκευασμάτων, και όχι των επαγγελματιών καταναλωτών, δηλαδή των ιατρών και των φαρμακοποιών. Το γεγονός ότι αυτά τα προϊόντα μπορούν να διατεθούν χωρίς συνταγή σημαίνει ότι οι υγειονομικές αρχές έκριναν ότι ο μέσος καταναλωτής είναι επαρκώς πληροφορημένος και ικανός να επιλέξει. Επιπροσθέτως, ο μέσος καταναλωτής αυτών των προϊόντων ανήκει σε έναν τύπο καταναλωτή ο οποίος ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τα προϊόντα φυσικής προελεύσεως για την υγεία, πιθανώς κατέχει ένα ελάχιστο ποσοστό γνώσεων σχετικά με αυτά και δίδει προσοχή στις ιδιαίτερες ιδιότητες των προϊόντων που περιέχουν echinacea.

53 Το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι ο μέσος καταναλωτής των εν λόγω προϊόντων, γνωρίζοντας τις ιδιότητές τους, θα προσλάβει το πρόθεμα ως αναφερόμενο στη φύση των οικείων προϊόντων και όχι στην εμπορική τους προέλευση. Δεδομένου ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή ποικίλλει αναλόγως της φύσεως των οικείων προϊόντων (προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26), δεν συντρέχει λόγος, προκειμένου περί προϊόντων που αφορούν την υγεία, να θεωρηθεί ότι ο μέσος καταναλωτής δεν είναι προσεκτικός κατά τη στιγμή της επιλογής μεταξύ αυτών των προϊόντων. Αυτή η εκτίμηση θα καθίστατο ακόμη πιο ακριβής εάν, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, υπήρχαν σοβαροί κίνδυνοι για την υγεία σε περίπτωση αντιστροφής κατά τη χρήση των επίμαχων προϊόντων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

54 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, γενικώς, το κοινό δεν θεωρεί ένα περιγραφικό στοιχείο, που αποτελεί τμήμα ενός σύνθετου σήματος, ως το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλείται απ' αυτό (προπαρατεθείσα απόφαση BUDMEN, σκέψη 53).

55 Στην προκειμένη περίπτωση, όπως επισήμανε το Πρωτοδικείο ανωτέρω με τη σκέψη 44, δεδομένου ότι το κοινό στα δύο εξεταζόμενα σήματα πρόθεμα, δηλαδή το «echina-», έχει περιγραφικό χαρακτήρα, δεν καθιστά δυνατή τη διάκριση της εμπορικής προελεύσεως των προϊόντων. Επομένως, ορθώς εκτίμησε το ΓΕΕΑ ότι οι αντίστοιχες καταλήξεις των επίμαχων σημάτων, δηλαδή οι «-id» και «-cin», θεωρούνται ως τα διακριτικά και κυρίαρχα στοιχεία που προσελκύουν την προσοχή των καταναλωτών.

56 Προκειμένου περί της πλάνης στην οποία φέρεται να υπέπεσε το τμήμα προσφυγών όσον αφορά την εφαρμογή της έννοιας του «μέσου καταναλωτή» και την οποία συνάγει η προσφεύγουσα από τη σκέψη 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αρκεί η επισήμανση ότι η επίμαχη σκέψη δεν αναφέρεται στους επαγγελματίες, αλλά στο «ενδιαφερόμενο κοινό». Η έκφραση αυτή προσδιορίζεται στη σκέψη 23, με την οποία το τμήμα προσφυγών αναφέρεται ρητά στον μέσο καταναλωτή των επίμαχων προϊόντων. Ο καταναλωτής αυτός θεωρείται ότι είναι ευλόγως πληροφορημένος, προσεκτικός και ενημερωμένος. Αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το ΓΕΕΑ δεν περιόρισε την εξέταση του κινδύνου συγχύσεως στους επαγγελματίες καταναλωτές, αλλά έλαβε σαφώς υπόψη την αντίληψη των τελικών καταναλωτών των επίμαχων προϊόντων.

57 Αν όντως, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο μέσος καταναλωτής σπάνια μόνον έχει τη δυνατότητα να προβεί σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων και πρέπει να βασίζεται στην ατελή εικόνα τους που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του, το επιχείρημα αυτό, δεδομένου του περιγραφικού χαρακτήρα του προθέματος «echina», δεν μπορεί να γίνει δεκτό στην προκειμένη περίπτωση.

58 Τέλος, σε ό,τι αφορά την αναφορά της προσφεύγουσας σε μια απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών, γίνεται παραπομπή στη σκέψη 24 ανωτέρω.

59 Συνεπώς, το τέταρτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της «αρχής της αλληλεξαρτήσεως»

Επιχειρήματα των διαδίκων

60 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν εφάρμοσε την «αρχή της αλληλεξαρτήσεως». Κατά την «αρχή» αυτή, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως συνεπάγεται μια ορισμένη αλληλεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων. Ειδικότερα, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως (προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψεις 15 έως 18).

61 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, εν προκειμένω, η έντονη ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων θα έπρεπε να θεωρηθεί από το τμήμα προσφυγών ως επαρκής προκειμένου να αντισταθμίσει τις μικρές διαφορές που υφίστανται μεταξύ των σημάτων.

62 Το ΓΕΕΑ αναγνωρίζει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως περιλαμβάνει την επιμέτρηση της αλληλεξαρτήσεως των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και ότι, στην προκειμένη περίπτωση, τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα είναι πανομοιότυπα. Εντούτοις, η ταυτότητα των προϊόντων θα πρέπει να αντισταθμίζεται από τη σημασία του διακριτικού χαρακτήρα των σημάτων. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, δεδομένου ότι τα επίμαχα σήματα έχουν ως συνθετικό ένα περιγραφικό πρόθεμα, ο διακριτικός χαρακτήρας των σημάτων περιορίζεται στην κατάληξή τους, τμήμα στο οποίο στρέφεται η προσοχή των καταναλωτών. Κατά συνέπεια, το πεδίο προστασίας του προγενέστερου σήματος περιορίζεται σημαντικά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

63 Κατά πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως συνεπάγεται κάποια αλληλεξάρτηση των λαμβανομένων υπόψη παραγόντων και, ιδίως, την ομοιότητα των σημάτων καθώς και την ομοιότητα των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως [προπαρατεθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Canon, σκέψη 17, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Νοεμβρίου 2005, Τ-3/04, Simonds Farsons Cisk κατά ΓΕΕΑ — Spa Monopole (KINJI by SPA), Συλλογή 2005, σ. 4857, σκέψη 33].

64 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκτίμηση του ΓΕΕΑ περί του κινδύνου συγχύσεως στην προκειμένη περίπτωση ενέχει πλάνη, λόγω του ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν γίνεται μνεία της αποκαλούμενης από την προσφεύγουσα «αρχής της αλληλεξαρτήσεως», την οποία έχει θέσει η νομολογία (προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 17).

65 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι το επιχείρημα, στο μέτρο που πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι η σχετική νομολογία ορίζει την «αρχή της αλληλεξαρτήσεως» ως αυτοτελή κανόνα δικαίου, είναι αβάσιμο. Οι σχετικές με την εν λόγω «αρχή»

σκέψεις αποτελούν απλώς την έκφανση ενός εκ των πλειόνων παραγόντων οι οποίοι πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως σε μια συγκεκριμένη περίπτωση. Επομένως, αυτή καθεαυτήν η έλλειψη μνείας αυτού του παράγοντος στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να αποτελέσει τεκμήριο περί του ότι η εκτιθέμενη στην απόφαση αυτή εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως ενέχει πλάνη.

66 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των παραγόντων που αξιολογήθηκαν κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, όπως εκτέθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση, και ιδίως των διαλαμβανομένων σε αυτήν αποδεικτικών στοιχείων περί της συνυπάρξεως στις κρίσιμες εδαφικές περιοχές περισσοτέρων σημάτων που αποτελούνται από τα προθέματα «echin-» ή «echina-» και διάφορες καταλήξεις, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν αποδεικνύει ότι η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών πάσχει οποιαδήποτε πλάνη.

67 Επομένως, το πέμπτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

68 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε ως προς τα αιτήματά της, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με τα αιτήματα αυτού.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Cooke Labucka Trstenjak

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Απριλίου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

J. D. Cooke